

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quòd imperator grauitè ferens Georgij caedem, populum Alexandrinum,
per epistolam perstringebat. Cap. III.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

SOCRATIS HISTORIAE

armis, quæ fortuito illis obueniebant in manus arreptis, impetum in Christianos facere cœperunt, & complures ex illis, nullo non mortis genere afficere: Nā hos gladijs, illos fustibus, alios lapidibus vsque ad necem cædere: alios funibus strangulare, quosdam cruci suffigere, hocque necis genus ad probrum crucis illis inferre: plurimos sauciare. Tandem, sicut in eiusmodi tumultu euenire solet, ne ab amicissimis manus abstinere: Sed amicus amicum verberare, frater fratrem, Parentes liberos: denique alterum alteri ad cædem vim afferre. Proinde Christiani, à Mithreio adyto perpurgando desistere. Gentiles autem Georgium ab ecclesia raptatum, ad camelum alligare, discerpere, & ipsum vna cum bestia comburere.

Quòd imperator grauitè ferens Georgij cædem, populum Alexandrinum, per epistolam perstringebat. *CAP. III.*

Imperator Georgij necem acerbè & grauitè ferens, populum Alexandrinum per epistolam acriter coarguit.

Fama autem peruagatur, ista in georgiū ab illis admissa esse, qui Athanasij causā graue odium contra illum conceperant. Verūm, mea quidem sententia, etiam, qui similitatem inter ipsos gerāt, in seditionibus ad nequam, & perditorum hominum vires oppugnandas ipsi inter se conspirare volunt. Atque imperatoris epistola non christianos separatim, sed populum vniuersum incusat. Georgius verò, vt videtur, semper omnibus multum acerbitalis exhibuerat & molestiæ, & propterea populus ad seditionem incensus est. Quòd autem imperator populum vniuersum insimularit, ex eius epistola cognoscite.

Imperator Cæsar Iulianus, Max. Aug. populo Alexandrino S.

Quòd si ita sit vt nulla reuerentia, vel erga Alexandrū, vestræ vrbs conditorem, vel quod maius est, erga Deum illum magnum sanctissimum Serapydem, in vestris animis resideat, tamen miror vos communis naturæ, nullam rationem habuisse humanitatis, decori, addo etiam, nostræ personæ, cui cum alijs omnes dij, tum magnus ille Serapis

Serapis imprimis orbis terrarum imperium largiri digna-
 tus est: ad quam quidem vestrarum partium fuisset, iniuri-
 arum quas improbi vos aliquando affecissent, cognitione
 ac iudicium reseruasse. At iracundia fortassis & feruor me-
 tis, rationis cæcauit oculos: qui quidem cum animum de
 statu suo dimouerit, crudelia facinora ædere solet. Et quã-
 uis perturbationis impetus, qui subito perperam adhibi-
 tus erat, paululum repressus fuerit, postea tamen in legum
 contemptum irrupit. Vos igitur cum in numero populi ha-
 beamini, nullus pudor reprimere poterat, quo minus ea
 tentaretis, de quibus iustum odium contra illos animis cõ-
 cepissetis. Verum dicite mihi per Serapidem, quænam fuerint
 illæ iniuriæ, quæ vos ad iracundiam cõtra Georgium pro-
 uocarunt? Dixeritis fortasse quòd Constantium beatissi-
 mum Imperatorem, aduersum vos concitauerat, quòd ex-
 ercitus ad sacram vestram urbem deducendum curauerat:
 quòd præfectus Aegypti sanctissimum Dei delubrum oc-
 cupauerat: quòd imagines, monumenta, & ornatum ad sa-
 cra spectantem, inde abripuerat: quodque cum vos istud
 facinus ægre ferretis, deumque vestrum propugnare, imò
 Dei ornamenta custodire, non sine causâ niteremini, idem
 præfectus iniuste, iniquè, impieq; armatos in vos immise-
 rat: qui sanè Georgium magis, quàm Constantium veritus,
 eo pacto seipsum conseruare volebat. Nam iam olim non
 Tyrannico, sed modesto admodum & facili animo erga
 vos se gesserat. Quibus de causis, in Georgium, deorù in-
 imicum, iracundiæ incendio inflammati, vestram sacram
 ciuitatem scelere contaminastis: id adeo cum liceret illum
 in iudicium adduxisse. Nam ea ratione facinus neque ad
 cædem, neque ad iniquitatem prorupisset, sed fuisset sum-
 ma transactum æquitate, quæ vos plane infontes seruasset,
 quæ eum, qui scælera intoleranda nequiter consciuisset,
 multasset supplicio, quæ denique repressisset alios omnes,
 qui non solum deos contemnunt, verùm etiam eiusmodi
 ciuitates, & populos tam florentes in nullo numero ducunt,
 sed crudelitatem aduersum illos vsurpatam, quasi accessio-
 nem suæ potestati adiungunt. Conferte igitur hanc meam
 epistolam, cum illa quam ad vos iamdudum miserim, &
 quantum inter eas interfit, diligenter consyderate. In illa

SOCRATIS HISTOR.

enim priore plurimum laudis vobis tribui: in hac autem, per deos immortales cum vos laudare (vti debeo) aggredior, scelus admissum mihi est planè impedimento. Audet ne populus instar canum hominem discernere? an non eum pudet tam indigni facinoris? Estne hoc manus adeo puras, & integras, seruare, vt eas nulla cruoris labe pollutas ad deos supplices tendatis? At Georgius ista pati commeruerat. Ipse etiam fortasse dicerem, eum istis longè grauiora acerbioraque subire debuisse. At etiam propter vos dixeritis, & illud vobis assentior. Sed si dicatur, quòd à vobis pœnas luere debuisset, hoc nullo modo possum concedere. Sunt enim vobis leges, quæ sanctè coli, & ab omnibus tum priuatim tum publicè amari debent. Verùm enimuero quamquam vsuuenit, vt nonnulli sigillatim delinquant, tamen communem reipublicę statum ritè temperare, legibus morem gerere, & ea, quæ ab initio præclare sancita fuerint, minime violare consentaneum est. Illud putatote, O Alexandrini, prospere & feliciter cecidisse, quòd me regnante, tale facinus à vobis commissum sit: quippe qui tum ob reuerentiam erga Deum, tum ob pietatem erga auum meum & Gétilem (qui AEGYPTO & vestræ ciuitati præfuit) vos fraterna quadam beneuoleutia complecti non desino. Nam princeps, qui se contemni non vult, & ingratus etiam seuerus accuratusque, non debet eiusmodi facinus à populo admissum negligere, ne tanquam morbum grauem difficiliore acerbioraque medicina curare opus fuerit. Verùm ego ob eas causas, quas modò citavi, curationem facillimam mitissimamque, nempe admonitionem, verbaque benigna vobis sanandis adhibeo: quibus, certò equidem scio, si modò sitis, vt audio, ex vetere Græcorum stirpe oriundi, & adhuc eximia illa & egregia nobilitatis nota in vestris mentibus, (in vestris inquam, qui estis Alexandrini ciues mei), inque omnibus vitæ officijs impressa appareat, perfacile estis obtemperaturi. Ista Imperator scripsit ad hunc modum.

Quòd

*Anuncium legit
Nice. li.
10. ca. 8.*